

LA PLENTA DEU PASTOR

(J.C. Coudouy / G. Sanchette)

Aulhèrs de tolas las contradas,
Ça-vietz audir nostas dolors !
Qu'ei fenit a jamei de véder tan d'aulhadas
Sus los nostes camins tot pingorlats de flors.

Au bèth miei deu primtemps, vriuleta berogina,
Que leishavas lo lòc tau banèth savorós.
Tu, qu'i seràs tostemps ; çò qui va mancar hèra
Qu'ei lo son tan plasent deus charmants tringuerons.

Auprès de tu, ma mia, que plori de tristessa.
Sovién-te d'aqueth temps, un còp secat l'arrós,
Qu'enviàvam lo Pigon guardar las aulheretas
E tots dus, suu gason, cantàvam ua cançon.

Adara, tot solet capsús de la montanha,
Çò qui'm turmenta mei que las nostas amors
Qu'ei de saber que lèu, sus d'aquera pelosa,
Non cherirèi pas mei los petits anherons.